

N:o 34.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående afskrifning af de å viss jord hvilande grundskatter m. m.; gifven Stockholms slott den 14 Mars 1891.

Kongl. Maj:t, som denna dag till Riksdagen aflåter nådiga propositioner angående dels ändring i vissa delar af värnpligtslagen den 5 Juni 1885, dels höjning af det under fjerde hufvudtiteln uppförda anslag till beväringssmanskaptets vapenöfningar m. m., dels anslag under femte hufvudtiteln med anledning af de föreslagna ändringarne i värnpligtslagen, dels ock ändring i förordningen den 14 September 1883 angående bevilning af fast egendom samt af inkomst, har, under åberopande af bilagda protokoll öfver finansärenden för denna dag, härmed velat föreslå Riksdagen att, för den händelse Riksdagen bifaller omförmälda propositioner, propositionen angående ändring i värnpligtslagen, i hvad densamma afser förändrad lydelse af 1, 3 och 6 §§, 27 § 1 mom., 28 §, 33 § 1 och 2 mom. samt 34, 52 och 53 §§ i nämnda lag, jemväl antaga följande:

Lag

angående afskrifning af de å viss jord hvilande grundskatter och hvad dermed eger sammanhang.

§ 1.

De skatter och utlagor, som med tillämpning af bestämmelserna i nådiga kungörelsen den 5 Juni 1885, angående nedsättning i de på viss jord hvilande grundskatter, blifvit nedsatta med trettio procent, skola afskrifvas under loppet af tio år, räknadt från och med år 1892. Afskrifningen skall ega rum i sådan ordning, att, under iakttagande i

tillämpliga delar af föreskrifterna i berörda nådiga kungörelse, omförmälda skatter och utlagor nedsättas från och med år 1892 med tjugu procent af det belopp, hvarå nedsättningen enligt kungörelsen den 5 Juni 1885 beräknats, samt derefter från och med hvart och ett af åren 1893, 1895, 1897 och 1899 med ytterligare 10 procent af nämnda belopp, hvarefter återstoden af skatterna och utlagorna från och med år 1901 eftergifves.

§ 2.

I de fall, der nedsättning i skatt eller utlaga enligt nådiga kungörelsen den 5 Juni 1885 bör ega rum, men icke ifrågakommer förr än med 1892 års ingång eller derefter, bestämmes nedsättningen till enahanda procenttal af det belopp, hvarå enligt samma nådiga kungörelse nedsättningen skall beräknas, som vid den tidpunkt, då nedsättningen bör ega rum, enligt nyssnämnda nådiga kungörelse och § 1 i denna lag är eftergifvet å de i berörda § omförmälda skatter och utlagor.

§ 3.

Den till Sala bergslag förut utgående, men numera till statsverket indragna grufvedrängshjelpen af hemman inom åtskilliga socknar i Vestmanlands län skall afskrifvas i enahanda ordning med de i § 1 omförmälda skatter och utlagor, dervid afskrifningen beräknas å det belopp, hvarå den jemlikt nådiga brefven den 13 Juli och den 25 November 1887 medgifna nedsättning af trettio procent egt rum.

§ 4.

Den ersättning, som jemlikt nådiga kungörelsen den 3 Februari 1888 bör utgå till egare af skattefrälsehemman, hvars skattefrälseränta, ehuru varande af den beskaffenhet, som afses i § 1 af nådiga förordningen den 11 September 1885, icke blifvit af statsverket inlöst, skall, under iakttagande i öfrigt af bestämmelserna i nämnda kungörelse, utgå från och med år 1892 med 50 procent, från och med år 1893 med 60 procent, från och med år 1895 med 70 procent, från och med år 1897 med 80 procent och från och med år 1899 med 90 procent af räntans belopp, beräknadt på sätt i samma kungörelse föreskrifves, samt från och med år 1901 med en summa, motsvarande räntans på nyssnämnda sätt beräknade hela belopp.

§ 5.

De ytterligare bestämmelser, som för tillämpning af föreskrifterna angående grundskatternas afskrifning kunna finnas erforderliga, meddelas af Konungen.

Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all Kongl. nåd och ynnest städse väl bevågen.

OSCAR.

F. v. Essen.